Nr. 17. SOSNOWIEC, dnia 26 kwietnia 1936 roku. Rok III.

DODATEK PARAFJALNY

do TYGODNIKA „NIEDZIELA"
Parafja Wniebowzięcia Najświętszej Marji Panny.

Jednajcie prenumeratorów prasy katolickiej.

Apostołem bądź, nietylko czytelnikiem.

Porządek nabożeństw.

w Kościele Parafjalnym Wnieb. Najśw. Marji Panny.

Niedziela dnia 26-go kwietnia.

g. 6. Prymarja — ks. Kiwacz. nauka ks. Jung.

g. 8. Msza św. z nauką dla Sodalicji Pań i Panien — ks. Dr. Choromański.

g. 9,30. Msza św. dla szkół — ks. kan. Jankowski, nauka — ks. Kiwacz.

g. 11. Suma — ks. prof. Giebartowski, kazanie — ks. Łopaciński.

g. 12,30 Msza św. — ks. Giebartowski nauka — ks. Kiwacz.

g. 8. W kaplicy więziennej Msza św. z nauką — ks. Jung.

g. 16. Nieszpory — ks. Kiwacz.

Od g. 18 dnia 25.IV. do g. 18 dn. 2. V. dyżurnym — ks. Kiwacz, wice-dyżurnym — ks. Jung.

Kalendarzyk Zebrań.

Niedziela dnia 26 bm. godz. 10-ta Plenarne Sodalicji Marjańskiej Panien; godz. 16 Plenarne K. S. M. Żeńskiej.

Poniedziałek dnia 27 bm. godz. 19 Kółko Oświatowe.

Wtorek dnia 28 bm. godz. 19 Świetlica Sodalicji Marjańskiej Panien; godz. 19 Świtlica K. S. M. Męskiej; godz. 18 W. F. K. S. M. Żeńskiej.

Sroda dnia 29 bm. godz. 19 kurs robót K. S. M. Żeńskiej.

Czwartek dnia 30 bm. godzina 17 Świetlica K. S. Kobiet; godz. 18—19 Bibljoteka Parafjalna; godz. 19,15 Kurs wykształcenia religijnego; godzina 19 Swietlica K. S. M. Męskiej; godz. 20 Wykład K. S. Mężów.

Piątek dnia 1 maja god. 19 Chór K. S. M. Zeńskiej.

Sobota dnia 2 maja godz. 19-ta Swietlica K. S. M. Męskiej; godz. 19 Swietlica K. S. Mężów.

Niedziela dnia 3 b.m. godz. 12,15 Propagandowe A. K.; godz. 15 Rai Zarząd Zywego Różańca, godz. 16,30 Plenarne K. S. Męskiej.

Komunikaty.

Kierownictwo K. S. K. przypomina, że w niedzielę dnia 3 maja o godz. 6 rano odprawiona będzie Msza św. w intencji członkiń. Wszystkie członkinie mają obowiązek wziąć udział w tem nabożeństwie i gremjalnie przystąpić do Stołu Pańskiego.

Dnia 1 maja w piątek, jako 1-go miesiąca o godz 9 Msza św. z wystawieniem Najśw. Sakr., a o godzinie 18,30 I sze nabożeńswo majowe.

Majowe nabożeństwa w dnie powszednie o godz. 18,30, w niedziele i święta o godz. 16.

Matki katolickie w naszej parafji na czele z p. Olszewską powzięły myśl — ufundowania witraża Przenajświętszej Rodziny w Kaplicy M. B. Różańcowej — na który dotąd złożono:

p. Anna Olszewska	zł. 25,—
„ M. Mickiewiczowa	„ 10,—
„ A. Saksowa	„ 5,—
„ A. Jałowiecka	„ 1,—
„ J. Ponganisowa	„ 10,—
„ M. Radecka	„ 5,—
„ Stattlerowa	„ 2,—
„ F. Bujnowska	„ 5,—
„ Z. Nielepcowa	„ 2,—
„ M. Kasprzycka	„ 3,—
„ M. Winklerówna	„ 5,—

Dalsze ofiary przyjmuje Kancelarja parafjalna oraz p. A. Olszewska, domy Dietlowskie.

Za powyższe ofiary składa „Bóg zapłać" Proboszcz.

Drodzy w Chrystusie Panu Parafjanie.

Niedziela II-ga po Wielkanocy.

„Jam jest pasterz dobry".

Któż na ziemi ma większe prawo zwać się dobrym pasterzem ludzkości jak Zbawiciel nasz miłosierny? W stajence się rodził, w żłóbku spoczywał, pasterzy jako pierwszych wyznawców do siebie wezwał. Potem przez trzy lata przebiegał miasta i sioła, góry i doliny, by zbierać rozproszone owieczki wśród ludu izraelskiego.

Lecz nietylko dla domu Izraela przyszedł jako dobry pasterz. „Mam ja też inne owce, które nie są z tej owczarni, — i te muszę przyprowadzić;... i stanie się jedna owczarnia i jeden pasterz".

I niema już, jak powiada Sw. Paweł, „poganina i Zyda, Barbarzyna i Tatarzyna, niewolnika i wolnego, ale wszystko i we wszystkich Chrystus".

Za tę owczarnię swoją dał życi swe na Krzyżu, ten najlepszy z pasterzy. I czego żaden pasterz nie czyni, karmi trzódkę swą Ciałem i Krwią najświętszą. Za zbłąkaną owieczką idzie pełen troski i miłości, aby ją odszukać, wziąć na ramiona i z radością wielką odnieść do owczarni.

I zna owieczki swe, przenikając okiem wszystkowidzącem tajniki ich serc. Zna każdą ich potrzebę i troskę, zna też ich miłość i ufność. „I one mnie znają"; powiada Pan Jezus. Wiedzą, że On jest ich Zbawcą, ofiarnym bez granic, że Synem jest Bożym, w którego ręku ich życie i losy".

Tak wiąże pasterza z owczarnią węzeł miłości i zaufania ofiary i wierności, który odblaskiem jest stosunku między Bogiem-Ojcem a Synem.

Błogosławiony człowiek, co należąc do owczarni Chrystusowej, złączony jest miłością i wiernością z Pasterzem Dobrym.

Proboszcz.

Chrystus w parafji.

Przebywa w środku parafji, przebywa w kościele, przebywa na ołtarzu w Tabernakulum. Od czasu założenia parafji przebywa stale i będzie przebywał do końca parafji. Zmieniają się ludzie, parafja przechodzi rozmaite koleje, ale ten sam Pan Jezus w kościele zostaje, bo to jest Jego parafja, Jego ciało mityczne. Chciał pozostać pomiędzy swoimi pod postaciami chleba.

On powołał Kościół do prowadzenia ludzi do nieba, ustanowił urząd nauczycielski w Kościele, aby Jego naukę nieomylnie podawał. On dał Kościołowi władzę udzielania Sakramentów św., On powołał kierowników Kościoła. To Kościół Chrystusowy. Jak od początku Kościół składał się z pojedyńczych gmin, tak

Zapisujcie się na stałych abonentów „Niedzieli" z „Dodatkiem Parafjalnym".

i obecnie składa się z wielu diecezyj, z wielu parafij. Parafja zostaje powołana do życia wolą biskupa bezpośrednio, ale i pośrednio istnieje z woli Chrystusa, bo w niej działają władze, otrzymane od Chrysusa i ona ma zapewnioną Jego pomoc. I oto, aby skuteczniej prowadzić parafję do nieba, chciał Pan Jezus powstać sam w pośrodku niej. I teraz nie można sobie wyobrazić parafji bez obecności Zbawiciela.

Chrystus pozostaje w niej jako nauczyciel.

Uczy On przez usta kapłanów, którzy otrzymują od Chrystusa przez biskupów wezwanie do podawania nauki tak, jak kiedyś otrzymali apostołowie. „Idąc na wszystek świat, opowiadajcie Ewangelję... Kto uwierzy i ochrzci się, zbawiony będzie, a kto nie uwierzy, potępiony będzie" Mar. 16, 15-17.

I kapłani, — tak, jak apostołowie „wyszedłszy, przepowiadali wszędzie, a Pan dopomagał i utwierdzał mowę przez cuda im towarzyszące". Mar. 16, 20, — opowiadają w imieniu Chrystusa Ewzngelję, a Pan Jezus im dopomaga. Oto Pan Jezus jakby sobie wypożyczył kapłana do głoszenia Swoich prawd, które nam z nieba przyniósł. „Zaprawdę, zaprawdę, powiadam tobie, iż co wiemy, mówimy: a cośmy widzieli świadczymy" Jan 3, 11. Tę naukę zostawił nam Chrystus, złożył w Kościele, któremu dał władzę nieomylnego jej tłomaczenia. Od Kościoła bierze tę naukę kapłan i tłumaczy wiernym. Chrystus przez niego mówi, kiedy naucza dzieci, kiedy wstępuje na ambonę, kiedy przemawia w konfesjonale. Chce też Sam wewnętrznie Swą łaską oświecać umysły, by mogły prawdy wiary poznać i głęboko zachować, chce Sam poruszać wolę i zapalać serca, aby prawdy wiary były w czyn wprowadzone. Pozostaje więc Chrystus jako głowa parafji, jako jej kierownik. Proboszcz kieruje mocą władzy biskupa, mocą władzy Chrystusa: Kto was słucha, Mnie słucha, a kto wami gardzi, mną gardzi". Łuk. 10.16.

I oto powstał, ażeby brać od Niego rożkazy, wskazówki, podawać je wiernym i wcielać w życie. Kapłan tak często klęczy u stóp Chrystusa i pyta się: „Panie, co chcesz, abym czynił"? Dziej. 9, 6. Pyta się, co ma czynić! nietylko jako człowiek, ale jako proboszcz. I bierze rozkazy, idzie i kieruje w tem przeświadczeniu, że to sprawa Chrystusa, że to Jego rozkazy. Przywodzi sobie często na pamięć słowa: „Jako mię posłał Ojciec, i ja was posyłam" Jan 20, 21, przypomina sobie, jak się Zbawiciel modlił za dusze: „ale nietylko za nimi proszę, ale i za tymi, którzy przez słowo ich mierzą we mnie... Ojcze, których mi dałeś chcę, aby, gdziem ja jest, i oni byli ze mną" Jan 17, 20, 24, i chciałby być sługą i narzędziem w kierowaniu duszami. Wie doskonale, że Chrystus zarząda kiedyś z jego ręki dusz. Wierni wiedzą i czcą w kapłanie Chrystusa, poddają się jak Chrystusowi".

Ale więcej jeszcze. Założywszy parafję Chrystus jest jej życiem. On zostaje i żyje jakby dalej w parafji, żeby ją ożywiać i urabiać. Życiem parafji to łaska poświęcająca, to wiara, nadzieja i miłość, które towarzyszą tej łasce. Niema łaski—jest śmierć, im więcej łaski, tem więcej życia Bożego „Jam jest czczep winny, wyście latorośle. Kto mieszka we mnie, a ja w nim, ten wiele owocu przynosi, bo bezemnie nic uczynić nie możecie... Jako latorośl nie może przynosić owocu sama z siebie, jeśli nie będzie trwać w niższym szczepie, takie ani wy, jeśli we mnie nie mieszkacie". Jan 15. 4. 5. Jak gałązki z pnia biorą życie tak i my z Chrystusa. Bóg jest pierwszą przyczyną i sprawcą wszystkich łask, a człowieczeństwo Chrystusa jest żywem narzędziem, przez które na was te dary spływają; dlatego ciągle prosimy: „przez Chrystusa, Pana naszego". „I niemasz w żadnym innym zbawienia, albowiem nie jest pod niebem inne imię dane ludziom, w którembyśmy mieli być zbawieni" Dziej. 4. 12.

D. c. n.

Ks. I. J.

Wiadomości.

Sodalicja Marjańska Pań.

Zarząd Sodalicji Marjańskiej Pań podaje do wiadomości, że zebranie Zarządu odbędzie się dnia 25 bm. o godz. 16. Zebranie Plenarne tego dnia o godz. 17.

Wszystkie Panie są proszone o liczne i punktualne przybycie.

Zarząd Parafjalnej A. K. organizuje WIELKĄ PIELGRZYMKĘ DO CZĘSTOCHOWY NA ZJAZD DIECEZJALNY.

Wyjazd nastąpi na Zielone Święta.

Zapisy na pielgrzymkę przyjmuje Sekretarjat A. K. ul. Mościckiego 15 od godz. 9 do 14 w cenie 4 zł. 50 gr. od osoby.

Dnia 5 kwietnia na ulicy 3 Maja zgubiono książeczkę do nabożeństwa (koło Dworca), uprasza się o zwrot do Sekretarjatu Parafjalnego A. K. ul. Prez. Mościckiego 15.

Związek małżeński zawarli:

Dnia 13.IV 1936 r. Kazimierz Smorąg—z Teodozją Chabior.

Dnia 13.IV 1936 r. Bronisław Adamek—z Bronisławą Osadec.

Rocznice zaślubin.

Dnia 27.IV 1936 r. Tadeusz Pańtak—z Stanisławą Aniołek.

Zmarli.

Dnia 12.IV 1936 r. Stanisław Mazur—lat 33. Dnia 15 IV 1936 r. Jan Krzemiński—lat 64. Dnia 18 IV 1936 r. Lucyna Solarz—lat 21.

Związek małżeński zamierzają zawrzeć następujące osoby:

Wacław Berger, k. Francuska 2—z Janiną Rudzką, p. z Czeladzi zap. 3. Bolesław Ptasiński, k. Chłodna 2 — z Bronisławą Jawor, wdową - Chłodna 2—zap. 2. Wiktor Stefański, wd. z Będzina—z Bronisławą Wiśniewską, wdową, Towarowa 5—zap. 2.

Chrzest św. przyjęli, stając się dziećmi Bożemi:

Marja Boruta
Józef Wawrzyniec Kocel
Ryszard Grzegorz Mazur
Henryk Ignacy Zieliński
Jerzy Pruszyński
Elżbieta Barbara Jaros
Ryszard Józef Zak
Mirosław Maj
Janusz Józef Harwat
Helena Walerja Harwat.

Redaktor: Ks. Teofil Jankowski. — **Wydawca:** Sekretarjat Parafji Wniebowzięcia N. M. P. w Sosnowcu.

Sosnowieckie Zakłady Graficzne Sp. z o. o, Sosnowiec, Warszawska 8, tel. 1-98.